

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/107/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423010419
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4423010419.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na 42 odsek 2 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 12.09.2024, sp. zn. 1Nt/26/2023, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 27. novembra 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“), na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4T/31/2019 zo dňa 14.12.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 1To/76/2021, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/31/2019 z 17.6.2021 dňom 14.12.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/76/2021, nevyšli najavo skutočnosti ani dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v prejednávanej veci podľa § 394 Trestného poriadku vo výroku o vine a treste napadnutého rozsudku. Ustanovenie § 394 odsek 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchateľa - ako skutočností a dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. K odsúdeným navrhnutým dôkazom uviedol, že všetky ním uvádzané dôkazy boli v pôvodnom konaní vykonané zákonným spôsobom (svedkyňa - poškodená C. B. bola vypočutá na hlavnom pojednávaní dňa 19.11.2020, na ktorom popisovala priebeh skutku spáchaný so zbraňou nožíkom, ktorej výpoveď bola podporená výpoveďou obžalovanej D. ktorá pripustila, že počula slová „ pusti tie cigarety, ktorá výpoveď znásobovala vierohodnosť výpovede poškodenej, taktiež boli v konaní zákonným spôsobom na hlavnom pojednávaní dňa 29.4.2021 podľa § 263 odsek 3 písmeno a/ Trestného poriadku prečítané výpovede svedkov E. D. a A. D. a zo znaleckého posudku znalkyne F. B. č. 31/2018 a jeho doplnenia 12/2021 a výpovede znalkyne mal súd preukázanú štruktúru osobnosti obžalovaného, jeho správanie, vystupovanie, ktoré popísala ako „ abnormne vysoká miera prekračovania hraníc, nerieši dôsledky konania, charakteristika správania typicky delikventské s absenciou stabilne podporujúceho zázemia s nepriaznivým predpokladom úspešnej resocializácie, taktiež sa súd v pôvodnom konaní vysporiadal so zahladením odsúdenia obžalovaného za odsúdenie Krajským súdom v Nitre sp. zn. 6T/1/2005, ktorú riešil ako predbežnú otázku vo vzťahu k ukladaniu trestu/. V nadväznosti na uvedené, z ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku vyplývajúce podmienky pre povolenie obnovy konania a v kontexte s dôvodmi, pre ktoré odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania, keď poukazoval na novelu Trestného zákona a

nezákonne uložený trest podľa § 47 odsek 2 Trestného zákona a namietajúc podľa neho nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 47 odsek 2 Trestného zákona pri ukladaní trestu, súd I. stupňa uviedol, že dôvodom na povolenie obnovy konania môže byť iba nová skutková okolnosť, ktorou akékoľvek rozhodnutie súdu SR nie je a svojou povahou ani byť nemôže a účinnosť novely Trestného zákona vykonanej zákonom č. 40/2024 Z.z. nie je „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Ustanovenie § 2 Trestného zákona ukladá časovú pôsobnosť trestnosti činu a ukladania trestu a v zmysle novely Trestného zákona trestnosť vyššie uvedeného trestného činu, za ktorý bol obžalovaný odsúdený nezanikla. Z tohto dôvodu súd I. stupňa dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v prejednávanej veci, nakoľko obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži na preskúmanie správnosti, resp. zákonnosti právoplatného rozhodnutia súdu ako ani na odstránenie prípadných pochybení súdu pri rozhodovaní v pôvodnom konaní, na ktoré slúžia iné opravné prostriedky za podmienok uvedených v Trestnom poriadku.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu tým, že uložený výnimočný trest je v zrejmom nepomere k závažnosti činu a v rozpore s účelom trestu. Nebolo skúmané, či v tomto prípade nie je daná existencia pohľadujúcich okolností, aké boli osobné a rodinné pomery odsúdeného, že pochádza z početnej rodiny, na viacero súrodencov, vyrastal v neľahkých podmienkach, jeho otec bol tiež súdne trestaný, čo ho viedlo k užívaniu návykových látok. Poukázal na novelu Trestného zákona č. 40/2024 Z.z., v zmysle ktorej spáchanie zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona po tom, čo už bol páchatel dvakrát odsúdený za trestné činy uvádzané v ustanovení § 47 odsek 2 Trestného zákona platné v čase rozhodovania o povolení obnovy konania a vzhľadom na všetky okolnosti a osobné pomery odsúdeného a to, z akých dôvodov nebolo odsúdenie podľa rozsudku Krajského súdu v Nitre 6T/1/2005 zahladené, sa uložený výnimočný trest javí neprímerane prísny a nezohľadňujúci zásady individualizácie trestu. Zákonodarcu vykonanou nového Trestného zákona spáchanie zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 a odsek 2 Trestného zákona po tom, čo už bol páchatel dvakrát odsúdený za trestné činy uvádzané v ustanovení § 47 odsek 2 Trestného zákona, netrestá uložením výnimočného trestu a z toho dôvodu je uložený trest neprímeraný. Navrhol odvolaciemu súdu, aby uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že súd I. stupňa, po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí, a to oboznámením spisu Okresného súdu Nové zámky sp. zn. 4T/31/2019, výsluchom odsúdeného, oboznámením návrhu odsúdeného na obnovu konania, dospel k správnu záveru, že neboli zistené nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v danej veci. Súd I. stupňa rozhodol správne o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, pretože obnova konania sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste.

K úvahám uvedeným v odôvodnení napadnutého uznesenia krajský súd dopĺňa, že v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní a to vrátane rozhodovania o treste, vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu, či vykonal a prihliadol na všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a podobne. Skúma len, či vyšli najavo skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme a súčasne, či by tieto dôkazy alebo skutočnosti samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste. Vychádzajúc potom z ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku, teda súd rozhodujúci o povolení obnovy konania v prvom rade skúma, či sú v návrhu uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní alebo v konaní o predchádzajúcich návrhoch na povolenie obnovy konania známe.

Krajský súd konštatuje, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neprináleží preskúmať zákonnosť hodnotenia dôkazov v pôvodnom konaní (revízia pôvodného rozhodnutia

a predchádzajúceho mu konania prichádza do úvahy pri podaní dovolania, ak sú splnené podmienky pre uplatnenie tohto, od obnovy konania odlišného mimoriadneho opravného prostriedku), avšak vzhľadom na vykonané odvolacie a dovolacie konanie týkajúce sa trestnej veci odsúdeného, možno bez dôvodných pochybností konštatovať, že dokazovanie súdu I. stupňa bolo vykonané v súlade so základnými zásadami trestného konania.

V danom konkrétnom návrhu na obnovu konania odsúdeného, jednak dôkazy, ktoré navrhuje vykonať odsúdený, dôkazmi novými nie sú, pretože tieto boli vykonané v pôvodnom konaní, ich vyhodnotením sa zaoberali v pôvodnom konaní jednak okresný súd, ako i súd odvolací.

Účel obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného konania a už vôbec nie ani spochybňovanie spôsobu, akým dôkazy hodnotili súdy v pôvodnom konaní. Tieto sú totiž nezvratné, nemožno ich meniť, ani inak korigovať a dôkazy, ktoré už boli vykonané v pôvodnom konaní, nemožno opakovať. Za nové v zmysle vyššie citovaných ustanovení a úvah súdu I. stupňa je potrebné považovať také skutočnosti, ktoré neboli pred rozhodnutím súdu predmetom zisťovania alebo dokazovania, novým dôkazom je predovšetkým dôkazný prostriedok, ktorý sa v čase rozhodovania súdu v spise nenachádzal. Naproti tomu, za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisového materiálu a to aj vtedy, keď sa s nimi vo svojom rozhodnutí súd nevysporiadal, resp. ich vykonanie na hlavnom pojednávaní odmietol. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či tieto nové skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie, ktoré sa týka viny alebo trestu. Sú teda správne úvahy súdu I. stupňa, že odsúdeným uvádzané skutočnosti, ktoré prezentuje ako nové, takými skutočnosťami ani dôkazmi nie sú.

K sťažostnej námietke odsúdeného týkajúcej sa zmeny ustanovenia § 47 odsek 2 Trestného zákona zákonom č. 40/2024 Z. z. krajský súd udáva, že podľa § 394 odsek 4 písmeno b/ Trestného poriadku skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 ustanovenia § 394 Trestného poriadku, je strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takéhoto právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Zákon č. 40/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z.z. zmenil znenie ustanovenia § 47 odsek 2 Trestného zákona okrem iného tak, že za slová „§ 188“ sa vkladajú slová „ods. 3 alebo 4“. Z vyššie uvedeného vyplýva, že citovaným zákonom došlo zmene ustanovenia § 47 odsek 2 Trestného zákona, avšak v žiadnom prípade týmto postupom nedošlo k strate jeho účinnosti podľa čl. 125 ods. 3 ústavy. Do znenia ustanovenia § 47 odsek 2 Trestného zákona došlo zásahom zákonodarnej moci a nie rozhodnutím ústavného súdu o nesúlade takéhoto ustanovenia s ústavou. Ani príslušné ustanovenia zákona č. 40/2024 Z.z., a to ani v jeho prechodných ustanoveniach, neupravujú zásah do právoplatného rozhodnutia súdu v dôsledku zmeny v jednotlivých ustanoveniach Trestného zákona a aj ustanovenie § 405b odsek 1 Trestného poriadku upravuje postup výlučne v dôsledku zániku trestnosti činu podľa § 84 Trestného zákona.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

So zreteľom na uvedené krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.